

ÄLLIKKÄ

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 1/2015

ÄLLIKKÄ

- LIPPUKUNTALEHTI -

45. vuosikerta

JULKAISIJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut
<http://www.kalevankarhut.net>

Kalevan Karhut
Liisanpuisto 1, 33540 Tampere

Lippukunnan tilinnumero:
FI18 1509 5000 0093 84

Tuki ry:n tilinnumero:
FI24 1277 3000 1153 84
lahjoitusviitenumero 1261

Meille saa antaa rahaa ihan vapaasti...

Päätoimittaja

Juhis Pietilä
Lemminkäisenkatu 10 A 14
33540 Tampere
040-7267030
juhis@kolumbus.fi

Painos 200

Toimittajat:

Antti Tapanila, Teemu Turunen,
Eetu Mutkala, Kim Palomäki,
Antti Jaatinen, Kirsti Nurminen,
Ari Lamminen, Päivi Sokura

Valokuvat:

Jouni Turunen, Matti Hirvonen

Taitto:

Juhis Pietilä

TÄSSÄ NUMEROSSA

Ä-tervehdys	3
Tiedotteita	4
Hyöky	6
Naalin syysreissu	9
Sveitsi	10
Muistokirjoitukset	14
Ällikällä lyöty	16
Silppusäkki	17
Virkailijat	18
Kokousajat	19

Lippukunta vuokraa Luosun kämpää Ylläksellä.

Hinta on talvisaikaan alkaen 9 euroa / hlö / vrk ja kesäaikaan alkaen 6 euroa / hlö / vrk. Lippukunnan jäsenet pääsevät vieläkin halvemmalla. Yli 20 hengen ryhmät neuvotellaan erikseen. Tilaa riittää noin 50:lle hengelle. Varustelu on 50-luvun tasoa.

Tiedustelut:

Jaakko Kuningas 045-1336451

A-TERVEHDYS

Partio on elämyksiä ja uusien asioiden kokeilemistä. Omalla kohdallani tämän pääkirjoituksen kirjoittaminen on sikäli uutta, että en ole aikaisemmin kirjoitellut Ällikkään. Huomattavasti tutumpi lehti on ollut toimintansa lopettaneen lippukunnan eli Hiipan Poikien "Kiehininen", jonka päätoimittajana olin useampia vuosia. Onkin kiinnostavaa käyttää tilaisuus hyväksi ja jakaa ensi vaikutelmia uudesta lippukunnasta Ällikän lukijoiden kanssa.

Siirryin Karhuihin muutaman muun Hiipan Pojan mukana kesällä 2014. Vastaanotto on ollut ystävällinen ja Karhujen toimintaa seurattuani voin sanoa, että monessa asiassa on yhtäläisyyttä kahden lippukunnan välillä. Ehkä tämä selittyy sillä, että yhteistä historiaa on vuoteen 1956, jolloin Karhut perustettiin nopeasti kasvaneen Kalevan kaupunginosan tarpeisiin.

Ilahduttavaa on ollut havaita, että Karhuissa on pystytty huolehtimaan monista partiotoiminnalle tärkeistä perusedellytyksistä, kuten retki- ja leiri-alueista. Saarijärvellä on tullut jo tähän mennessä käytyä joitakin kertoja ja todettua, että hienompaa leiripaikkaa on vaikea löytää.

Karhuissa olen tavannut myös paljon mukavia uusia partiokavereita.

Erityisen hauskaa on ollut osallistua tilaisuuksiin, joissa on ollut läsnä nuorempia lippukuntalaisia. Mieleenpainuva oli käynti samoajaryhmän kanssa Johanneksen koululla, jossa esittelimme partiotoimintaa oppilaille. Järjestäjien ja osallistujien innostus tarttui itsekin ja olihan myös mielenkiintoista käydä koulussa, jossa olen ollut oppilaana 80-luvulla.

Jotakin valitettavan tuttuakin olen havainnut verratessani Karhuja Hiipan Poikiin. Toimintaa ei ole saatu käynnistettyä kaikissa ikäluokissa eikä aktiivisesti toimintaan osallistuvia, varsinkin nuorempia johtajia ole liiaksi. Kun kokemuksesta tiedän, että jatkuvuus on partiotoiminnan keskeisimpiä ellei keskeisin edellytys, haastankin lukijat ja Karhujen jäsenet miettimään keinoja hankkia uusia ja innokkaita jäseniä lippukuntaan. Karhuissa kun on mukavaa harrastaa partiota toimintaedellytysten ollessa kaikin puolin kunnossa.

Toivotan kaikille oikein antoisaa ja toiminnallista syksyä. Tavataan lippukunnan tilaisuuksissa!

Antti

Lippukunnanjohtajan apulainen

RE-KI

RE-KI on tarpojille, samoajille ja vaeltajille suunnattu retkeilykisa, jossa on tarkoitus kerätä mahdollisimman paljon retkeilypisteitä. Kisa kehitettiin, koska Hämeessä halutaan vahvistaa yhtä partion osa-aluetta – retkeilyä.

Retket ovat hyviä partiotaitojen käytännön oppipaikkoja, sillä esimerkiksi suunnistamista on vaikea pelkätään teoriassa opetella ja suunnistusta tarvitaan jokapäiväisessä elämässä

kuten esimerkiksi vieraaseen kaupunkiin mennessä.

Ja aina se tärkein juttu ei ole, että onnistuakseen retken on aina mentävä alkuperäissuunnitelman mukaan. Tilanteet elävät ja on varauduttava muutoksiin. Eikä retkien suinkaan aina välttämättä tarvitse suuntautua kauaksi. Lähimetsätkin tarjoavat mielenkiintoisia kohteita.

Toimintakalenteri

1.11.	TP	Harhahetki-kaupunkikisa
1.11.	Kaka	JN
8.11.	Kasukka	Kasukka-isänpäivälounas
13.-14.11.	Kaka	Eräpoikavaellus
14.11.	HP	Sudenpentutapahtuma
14.11.	TP	KITT
21.11.	HP	Hämeen Partiopiirin syyskokous
21.-22.11.	HP	Vaeltajien jatkot
21.-22.11.	HP	Ensiapu 2 -kurssi
22.11.	Kaka	Lippukunnan syyskokous
5.12.	TP	PJ-night
6.12.	TP	Itsenäisyyspäivän kunnianosoitustilaisuudet
13.12.	Kaka	J-riisi
14.12.	Kaka	Jouluinen lupauksenantujuhla
24.12.	Kaka	Karhutunturin joulupukkipalvelu (www.karhutunturi.net)
?	SRK	Ekoteko

Isänpäivälounas

Kalevan Karhut ja Kalevan Suuntatyöt järjestävät tänäkin vuonna juhllaisen Isänpäivälounaan sunnuntaina 8.11. Kattaukset kello 12.00 ja kello 14.30. Paikkana Kalevan kirkon alasali.

Menu

alkukeitto

*graavilohta, silakkarullia, sinappisilakoita, silliä
vihersalaattia, perunasalaattia, raastesalaattia
rosollia ja kermavaahtoa
savulohitahnalla kuorrutettuja kananmunia
riistapataa ja puolukkasurvosta
kermassa haudutettua uunikalaa
keitettyjä perunoita
hunajalla ja yrteillä maustettuja juureksia
leipävalikoima ja levitteet
vesi, mehu, kotikalja, maito
kahvi, tee, isänpäiväkakku ja pikkuleivät*

Lounas on avoin kaikille, eli myös kaikki ei-vielä-partiolaiset ovat lämpimästi tervetulleita.

Aikuiset ja yli 15-vuotiaat 25 •, 7-14-vuotiaat 12 •,
alle 7-vuotiaat ilmaiseksi. Tapahtuman tuotto
käytetään lippukuntien toiminnan tukemiseen.

Pöytävaraukset keskiviikkoon 4.11. mennessä Kirsti "Kippara"
Nurmiselle, puh. 040 5402 792, kippara@gmail.com.

Ilmoitattehan seurueenne koon lisäksi mahdolliset
erityisruokavaliot sekä kumpaan kattaukseen olette tulossa.

HYÖKY 2015 kesäleiri

Sudenpennun kertomus leiristä

Leirivarusteet pakattiin rinkkaan äidin ja isän kanssa. Siitä tuli hirveän painava. Matka leirille tapahtui linja-auton kyydissä. Autossa oli paljon partiolaisia ja matka meni ihan hyvin.

Leirialueelle päästyämme aluksi emme tienneet mihin mennä. Johtajamme selvitti, missä me leiriydymme, toisin sanoen mihin laitamme teltan pystyyn.

Johtajat ja partiolaiset yhdessä kasasimme sen teltan, jonka nimi oli joku ... joukkueteltoa. Meistä jokainen löysi paikkansa teltasta, vaikka välillä oli aika kaaosta.

Heti aluksi kadotin tyyyni, joka sitten löytyi toisen partiolaisen varusteiden seasta. Ensimmäinen yö teltassa meni ihan hyvin ja sain nukuttua hyvin.

Jonain päivänä kävimme kalassa ja sieltä tuli kaloja. Rakensimme myös majan järven rannalle, siitä tuli ihan

OK maja. Majan pohjalle keräsimme jäkälää patjaksi.

Sitten meloimme kanooteilla ja soudimme jollain tosi isolla soutuve-neellä, en muista sen nimeä. Sitten me olimme Isosaari-veneeseen kyydissä. Se oli kanssa ihan hauskaa. Ai niin... olimme myös vesisotaa ja rakensimme jonkun... mikä se nyt oli mitä on puun kyljessä ? (Kaarna, ehdotti isä).. juuri se. Niillä kilpailtiin vesialtaassa, en muista kuka voitti.

Yhtenä iltana olimme nuotiolla, jossa partiolaiset esittivät kaikenlaista

ohjelmaa, taidettiin silloin myös grillata makkaroita. Se oli ihan hauskaa ja makkara oli hyvää.

Sitten me rakensimme jousipyssyn ja hernepyssyn, niillä me ammuimme tauluihin, se oli kanssa ihan mukavaa.

Ruoka oli hyvää joka päivä, erityisesti lähtöpäivän hernekeitto oli paras-ta. Leirillä oli ihan kivaa, se vaan loppui liian aikaisin, olisi voinut kestää pitempää.

Teemu Turunen

Partioleirillä Kurun Vaakanielessä

Osallistuin poikalippukuntien leirille 25.-28.6. Leiri oli minulle ensimmäinen leiri, johon osallistuin ilman vanhempia. Pakkaamisen kanssa tuli vähän kiire, kun palasin Mallorcalt tiistai-iltana ja jo torstai-aamuna oli lähtö Kuruun. Täytyyhän kesälomalla ohjelmaa olla-kin...

Pidin kovasti leiristä, koska siellä sai kalastaa joka päivä. Näsijärvestä sain mato-ongella lahnoja ja särkiä. Järvellä melottiin kanootilla, soudettiin kirkkoveneellä ja tehtiin retki Isosaari-nimisellä laivalla. Taivaalta tuli myös vettä, mutta se ei tahtia haitannut. Leirillä oli kivoja kavereita sekä omas-

ta että muistakin lippukunnista. Jalkapallokaverini Tiitus oli myös leirillä. Kavereiden kanssa rakennettiin maja rantaan kahden puun väliin. Kavereiden kanssa myös saunottiin ja leikittiin vesisotaa.

Akelamme Jonen opastuksella rakensimme omat jousipyssyt ja niihin nuolet. Itse ammuin nuolen metsään ja sinne se jäikin, kun en enää löytänyt sitä. Leirillä oli myös rutiineja, joka aamu oli lipunnosto ja joka ilta iltanuotio ja lipunlasku. Ruoka oli mielestäni hyvää. Tiskasimme itse astiat ruokailujen jälkeen.

Sateisesta ilmasta johtuen yöllä oli

vähän kylmä. Nukuin kuitenkin hyvin teltassa. Sadehousut olivat hukassa, kun tulin kotiin, mutta nekin löytyivät kaverin rinkasta. Viimeisenä päivänä vanhemmat ja isosiskoni tulivat katsomaan leiriämme. Odotin heitä kovasti. Kotiväki löysi minut rannalta kalastamasta. Kotiin pääsin kotiväen kyydissä, mutta leirille tultiin bussin kyydillä. Kotimatka kesti tunnin verran, mielestäni aika kauan.

Olin tyytyväinen ensimmäiseen leiriini. Aika kului leirillä hyvin ja pääsin tekemään leirillä uusia asioita, esimerkiksi melomaan ja rakentamaan jousipyssyn. Aion jatkaa partioharrastusta ja osallistua leireille jatkossakin, koska Kurussakin oli kivaa. Toivottavasti leirit ovat jatkossakin järven rannalla, jotta voin kalastaa aina, kun se vain on mahdollista.

Eetu Mutkala

Kuvat: Jouni Turunen

Naalin syysreissu 18.9.2015

Lähdimme perjantaina matkaan kohti Saarijärveä. Olin odottavalla mielialalla koska tämä oli vasta toinen reissu, jolle pääsin osallistumaan. Reissuun lähti kaikenkaikkiaan kaksi tarpojaa ja kolme johtajaa.

Kun saavuimme paikalle, aloimme tehdä ruokaa ja rakentaa majoitteita. Tuulta oli paljon, ja välillä satoi. Tarpojat nukkuiivat laavussa ja johtajat rakentelivat sadesuojia riippumatoille. Johtajat menivät saunaan, jonka jälkeen tarpojat menivät nukkumaan. Kaksi johtajista oli yöllä joutunut menemään saunarakennukseen nukkumaan, koska vesi oli tullut sadesuojien läpi ja yöllä oli tuullut aika paljon.

Seuraavana aamuna huono sää oli vähän hellittänyt, joten saimme syödä aamupalamme rauhassa. Se kohotti mielialaa kunnolla sateisten ja tuulisten ilta- ja yötuntien jälkeen. Kun olimme syöneet tarpeeksi, lähdimme Joutsenpesälle päivähaikille. Eksyimme muutaman kilometrin matkalle kahdesti. Kun vihdoinkin pääsimme paikalle, söimme Joutsenpesällä lounaan eli riisiä ja tonnikalaa. Lounaan jälkeen lähdimme kävelemään takaisin nuotiopaikalle.

Johtajien majoitteissa oli vielä säättämistä ja siinä sivussa rakensimme tarpojille riipumattojen sadesuojat ja ripustimme riippumatot monta kertaa, koska köysi oli huonoa ja jouduimme hakemaan sitä lisää. Majoitteiden päivittämisen jälkeen söimme. Loppu ilta vietettiin rauhallisesti ja saunassa käytiin.

Yhdellä johtajistamme kähentyi illan aikana ääni ja hän ei kerennyt parantumaan retken aikana. Iltapalaksi söimme nuotioruokaa eli lämmitimme liha-piirakkaa, makkaraa ja vaahtokarkkeja. Yö oli omasta mielestäni hankala nukkua riipumatossa, mutta sunnuntaiaamu oli lämmin ja valoisa.

Sunnuntaina oli tarkoitus purkaa tavarat ja siivota paikat sekä tehdä pieniä askareita seuraavan vierailijan hyväksi. Sahasimme polttopuita ja tyhjensimme saunan. Lähdimme leiriltä väsyneinä, mutta leiri oli selvästi onnistunut, eikä kukaan edes epäillyt sitä. Jälkitunnelma oli tosi hyvä ja kaikilla oli ollut hauskaa.

Kim Palomäki

Alppiruusujen jäljillä

Heinä-elokuun vaihteessa joukko entisiä Hiipan Poikia eli Antti Jaatinen, Matti Hirvonen, Antti Tapanila, Jarkko Tuutti ja Teemu Knuuttila (ja yksi eivieläpartiolainen Esa Tuominen) lähti erikoisemmalle vaellusmatkalle. Porukallamme oli jo kymmenen vuoden ajan ollut perinteenä lähteä viikon vaellukselle jonnekin päin Lappia ja tänä vuonna päätimme kokeilla jotain aivan erilaista. Kohteenamme oli siis KISC eli Kandersteg International Scout Centre Sveitsissä.

KISC on jo sangen isoksi kasvanut leirikeskus Kanderstegin laaksossa. Pikkukylän väkimäärä kasvaa huomattavasti kesäisin, kun partiolaiset tulevat pitämään leirejään sinne. Keskus koostuu useasta majoitusrakennuksesta ja isosta "camping-alueesta". Matti oli käynyt KISCissä jo aiemmin ja osasi järjestää majoituksemme sinne hyvin. Erilaiset aktiviteetit laaksossa, kuten vaikkapa gondolihissiliput, saa halvemmalla ostamalla ne keskukselta.

Reissumme alkoi aamuvarhaisella lennolla Helsingistä Zürichiin. Heti aluksi saimme kosketuksen Sveitsin viime aikoina ikävästi nousseeseen hintatasoon turistien kannalta - esimerkiksi pitsaa tai muutakaan pikaruokaa ei

juurikaan saanut alle 20 euron. Big Mac-ateria taisi maksaa 12 euroa. Tutustuttuamme Zürichiin jatkoimme seuraavana aamuna matkaa junalla. Junalippuja ostaessamme törmäsimme toiseen sveitsiläiseen kummallisuuteen - paikallisen junayhtiön verkkosivut ilmoittavat puolikkaan lipun hinnan matkoja selaillessa. Erikoishinnan saa ostamalla alennuskortin. Meidän matkabudjettimme oli tietysti arvioitu puolikkaan hinnan perusteella, joten kustannukset vähän kasvoivat tässä kohdalla. Tästä selvisi kuitenkin rahalla ja ostimme liput Bernin kautta Kanderstegiin. Bernin kävimme kävelemässä läpi nopeasti, Einsteinin kotitalossa kävimme kahvilla ja totesimme kaupungin kuuluisien karhujen olevan kesälomalla remontin vuoksi.

Kanderstegiin päästyämme Matti muisteli, mitä reittiä KISCiin kannattaa mennä kaupunkikengillä. Se olisi ollut juuri se toinen reitti. Saimme viihtyisän "italialaisen huoneen" muutamalla kerrossängyllä pääarakennuksesta ja asetuimme taloksi.

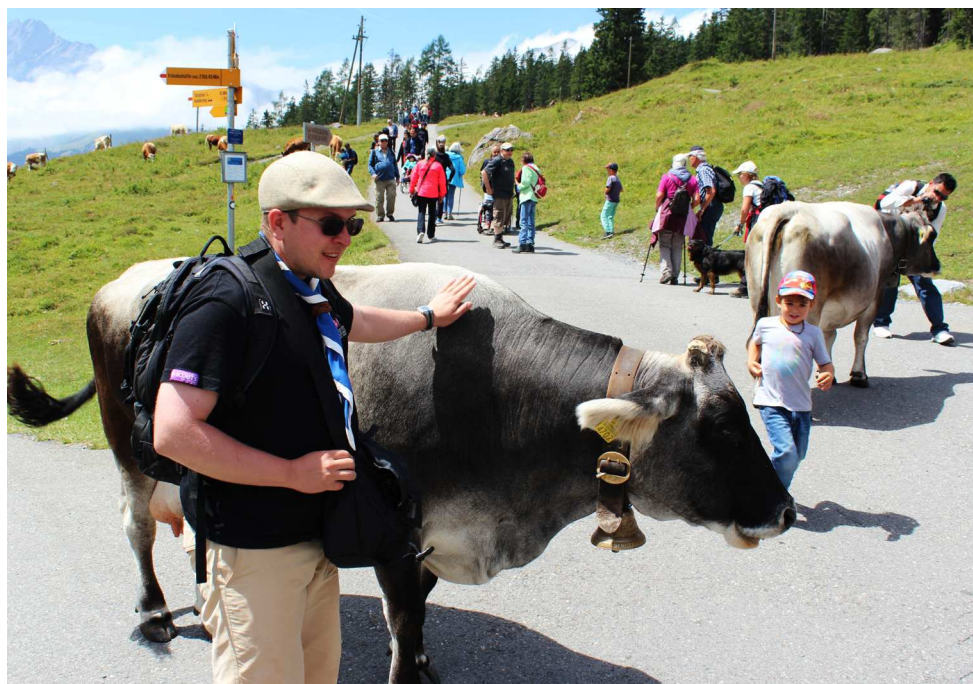
Kanderstegin maisemat ovat aika lailla korkeat. Laaksoa ympäröivät vuoret ovat pari-kolme kilometriä laaksoa korkeammalla. Vaellus on aika

erilaista kuin Suomessa, sillä vaellusreittien aluksi on tarjolla gondolihissejä, joilla alkumatkaa voi auttaa nousemalla konevoimalla muutaman sata metriä ylemmäksi. Yöpymiset hoidetaan alppimajoissa, joten moni lähtee vuorille hyvin kevyin vaatein ja tavarat mahduttavat pikkureppuun. Meikin tartuimme tarjoukseen ja nousimme Oeschinenseen lähelle gondolilla. Matkamme kohteena oli Blüemlisalphytte 2840 metrin korkeudessa. Gondoli auttoi meitä laaksosta viitisensataa metriä ja nousua jalan jäi reilu 1200 metriä. Valitsimme haastavamman polun, joka oli kapea ja kulki jyrkässä rinteessä. Nousu oli tosin tällä polulla tasaisempaa. Matka sujui joutuisasti maisemia

ihaillessa, pohjolan poika meinasi niskansa taittaa kun alkoi katseellaan etsiä vuorten huippuja. Noin puolivälissä nousua pidimme tauon pienellä maitotilalla, jonka lehmät laidunsivat rinteillä. Tilanpitäjät pitivät matkalaisille pientä kahvilaa, jonka pöydässä istuessa sai ihailta maisemia ja nauttia mainioita juustovoileipiä.

Matkamme jatkui karummissa maisemissa ja jäätiköitäkin alkoi näkyä vastarinteellä. Loppurutistus mökille oli jo aika jyrkkä ja raskas, noissa korkeuksissa ilman ohuus alkaa jo vaikuttaa tottumattomaan kiipeilijään. Jokainen pääsi kuitenkin perille vankan kivitalon suojiin ja hetken päästä osa jatkoi matkaa läheiselle jäätikölle, koska

ei sitä joka heinäkuu pääse lumisotaa leikkimään. Nautimme ruhtinaallisen neljän ruokalajin illallisen alppimajassa ja vetäydyimme lavereille nukkumaan. Uni maistui vaikka huoneen ilmanvaihto oli huono kuin peruskoulussa.

Aamulla matkamme jatkui alas pilvien seassa. Alas pääsee kyllä nopeammin, mutta hintakin voi olla kova - kaikkien jalat olivat kuin kaksi halkoa seuraavana päivänä. Paluumatkan teimme hieman eri reittiä ja nautimme hetken auringonpaisteesta Oeschinenseen rannalla. Uskaliimmat kävivät uimassakin, vaikka luonnonrauhaa hieman rikkoivat vieressä noin 100 desibelin melua pitäneet brittipartiolaiset.

KISCissä meille oli varattu suomalainen sauna. Se olikin melkoinen

kokemus eli Jamboreelle tehty sauna, joka oli sittemmin siirretty KISCiin. Erikoista oli, että pesupaikka ei ollut saunalla vaan viereisessä suihkurakennuksessa. Ohjeissa oli myös neuvottu syyttämään kynttilöitä tunnelmaksi kiukaan eteen - seurauksena koko sauna tuoksui epämääräisesti steariinilta. Ei se sentään ollut palanut. Saunomisemme kiinnosti myös viereisellä leirialueella olevia partiolaisia, jotka aina välillä kurkkivat ikkunoista sisään. Toivottavasti alastomien miesten näkeminen ei kovasti traumatisoinut heitä...

Rankan laskeutumisen takia seuraava päivä oli hieman kevyempi. Osa kävi retkellä laaksossa Blauseen puistossa, osa nousi gondolilla kävelyille viereiselle Allmenalpille. Päivä oli sa-

teinen ja kaikki väsyneitä, joten kovin suuria suorituksia emme tehneet.

Seuraavana päivänä lähdimme reissumme toiseksi pisimmälle retkelle eli kohteena oli Gemmipassin laakso. Nousimme taas gondoliinissillä muutama sata metriä vuorille ja löysimme itsemme keskeltä kylmää hernerokkasumua. Näkyvyys oli ehkä 20 metriä. Maisemat olivat siis aika harmaat. Polulla kuitenkin osasimme pysyä ja painoimme eteenpäin välietappina olleelle Schwarenbachin hotellille. Siitä matka jatkui Daubenseen järven ohi kohti Gemmipassia. Matti valitsi haastavamman polun, loput helpomman “highwayn”. Lähestyessämme Gemmipassia sää muuttui aurinkoiseksi ja perillä meitä odotti mahtava vuorimaisema. Paikalle oli rakennettu sinnekin hotelli ja ravintola ja saimmekin maittavan lounaan. Kuuluksa Matterhornin vuorikin näkyi horisontissa 40 kilometrin päässä, kun oikein osasi katsoa.

Ihailtuamme maisemia aikamme lähdimme paluumatkalle. Olimme hieman huolissamme viimeiseen gondoliiniin ehtimisestä, mutta ehdimme lopulta jo toiseksi viimeiseen vuoroon, joten hyvinhän se meni.

Seuraavana päivänä olikin vuorossa siivous ja paluumatka. Emme palanneet Zürichiin vaan lähelle

Ranskan rajaa Geneveen, joka tuntui miellyttävältä kaupungilta. Ehdimme käydä hyvin turistimatalla näkemässä nähtävyydet, koska lentomme lähti vasta illalla. Saavuttuamme Helsinkiin hyppäsimme bussiin ja matkamme päättyi linja-autoasemalle.

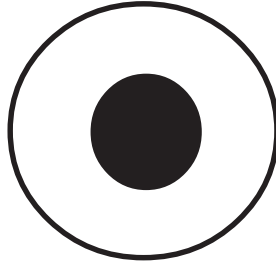
Suunnitellessamme reissua Sveitsin hintataso ei ollut niin korkea kuin nykyään, joten reissusta tuli aika kallis (noin 1300 euroa per pää). Saimme kuitenkin tutustuttua Sveitsiin ja KISCiin monipuolisesti ja loput näimme vähintään junan ikkunasta. Tällaista reissua voi suositella muillekin, mutta ehkä vastaaviin maisemiin pääsee paljon edullisemmin vaikka Itävallassa tai Italiassa. Lopputulemana voisi todeta, että vaihtelu virkistää vaeltajaakin, mutta ensi vuonna taas Lapin autiotuvat kutsuvat.

Teksti: **Antti Jaatinen**

Kuvat: **Matti Hirvonen**

Pentti Vilppu Ilmari Laasonen

29.5.1931 - 26.2.2015

“Viritetty kannel jäi keittiön pöydälle,” kertoi siunauspuhe Kalevankankaan kappelissa 28.3.2015.

Laasos-Pena on mennyt kotiin. Piirrämmme hänen nimensä viereen kyseisen partiolaisten maamerkin.

Pentti Laasonen sai sudenpennun jäsenkirjansa vuonna 1938 Laatokan Sisseissä. Siitä lähtien hän toimi partiossa koko elämänsä ajan.

Kalevan seurakunnan poikatyöntekijäksi Pena tuli vuonna 1954. Hänen johdossaan kerhotoiminta muistutti paljon partiota metsäretkineen. Kun Hiipan Pojista siirtyi vartio Kalevan alueelle vuonna 1956, Pentti Laasonen perusti heidän ja muutamien muiden poikien kanssa seurakuntaan partiopoikalippukunnan, Kalevan Karhut. Penasta tuli ensimmäinen lippukunnanjohtaja.

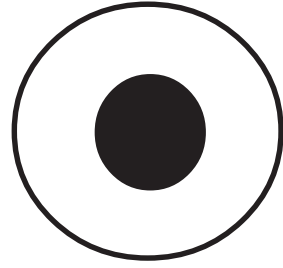
Pentti Laasonen toimi nuorisonohjaajan uransa jälkeen myös muissa ammateissa. Partiossa hän oli mukana mm. Partiokilta 3:ssa ja lippukunnanjohtajana Messukylän Metsäpojissa. Partiota muistelllessaan Pena totesi, että “Metsänpoikahan sen karhun kanssa painii lyö...”

Kappeliin lippukunnan perustajajäsenen siunaustilaisuuteen Kalevan Karhujen edustajat veivät Suomen lipun ja lippukunnan lipun, jossa oli tilanteen mukaisesti suruharso. Lippukunnan kukkalaitteen arkulle laskeneet kolme Karhua olivat mukana toiminnassa jo Penan ollessa lippukunnanjohtajana.

Eräs vanha Karhu totesi: “Laasos-Penan aikana Kalevan Karhuissa oli oikeata partiotoimintaa!”

Kirsti Nurminen

Jarmo “Jampe” Saaristo

26.9.1961 – 19.9.2015

Syyskuussa saimme ikävän viestin. Partioveljemme Jampe oli menehtynyt pitkään jatkuneen taudin murtamana.

Jampen partioharrastus alkoi syksyllä 1969 Kalevan Karhujen Jääkarhut –kolkkaparvessa ja jatkui ensimmäisessä vaiheessaan noin vuoden ajan. Kipinä kuitenkin lie jäänyt kytemään, koska perheen muutettua takaisin Tampereelle, löysi Jampe itsensä taas pian Kalevan Karhujen riveistä. Melko pian koottiin karhunpennuista siirtyneistä pojista Saukko-vartio, jonka vartionjohtajaksi Jampe rupesi Kinnarin Sakarin kanssa. Samoihin aikoihin osallistui karhuista erilaisiin partiotaitokisoihin useitakin kilpailuvartioita, jossa touhussa Jampekin tavattiin ainakin harmaassa sarjassa ja myös rentosarjan kisoissa. Hänelle myönnettiin tuohon aikaan Kalevan Karhujen hopeinen ansiomerkki ja II lk:n Mannerheim-solki.

Jampen varsinainen “aktiiviura” Kalevan Karhuissa jäi sitten takalalle, kun armeija tuli mukaan kuvioon ja tempaisi hänet mukaansa noin 30 vuodeksi. Asuin- ja työpaikat vaihtelivat, mutta yhteys meihin suurinpiirtein

samanikäisiin karhuveljiin säilyi melko kiinteänä tiivistyen entisestään Saariston perheen muutettua takaisin Tampereelle ja pian löysivät lapsetkin harrastuksen vanhempiensa jalanjäljissä; Visa Karhujen ja Sini ja Taru Suuntatyttöjen riveissä.

Jarmo tunnettiin innokkaana rakentelijana; perheen kesäpaikassa Teiskossa oli aina mielenkiintoista seurata, mitä uutta oli “puuhamaassa” minäkin kesänä. Toinen vuosikautia jatkunut harrastus oli metsästys ja kalastus. Myös me kaverit tunsimme Jampen järjestyksen miehenä; olipa kyseessä levyt, kasetit tai Päivin luentomuistiinpanot. Kaikki oli siististi luetteloitu ja mapitettu. Myös rohkenen väittää, ettei karhujen kalusto ole koskaan ollut paremmassa järjestyksessä kuin Jampen kalustonhoitaja-aikoina.

Päivin, Visan, Sinin ja Tarun lisäksi suuri joukko sisaria ja veljiä jää kaipaamaan hienoa ja luotettavaa ystävää; upseeria ja herrasmiestä. Kiitos, Jarmo!

Ari Lamminen

ÄLLIKÄLLÄ LYÖTY

Janne Vuorinen

Koko nimesi: Janne Petteri Vuorinen
Syntymäaika: 25.1.1966
Pituus: 175 (ikä on ehkä jo kutistanut... :))
Paino: 66
Kengännumero: 42
Saappaannumero: 42-43

Lempinimi: eri kaveripiirit ovat keksineet omiansa, mutta mikään niistä ei ole ollut kovin aktiivisessa käytössä. Partiossa osa kavereistani käytti meikästä nimeä Janus/Jaanus, josta väännettiin myös versio (Jauho:)

Vielä 8 kiperää

Asema lippukunnassa: Nyt toiminnantarkastaja (muistaakseni vuodesta 1983) ja Saarijärven Paavo. Toimin myös Kalevan Karhujen tukiyhdistyksen puheenjohtajana.

Viimeisin partiotapahtuma: "Virallisista" Lippukunnan aloituskokous.

Partiounelma: Että mahdollisimman moni nuori saisi partion kautta hienoja kokemuksia, uusia ystäviä, oppisi kantamaan vastuuta itsestä ja toisista, arvostamaan luontoa ja elämään sen ehdoilla.

Suurin partiosaavutus: Monenlaista on tullut koettua ja tehtyä, mutta en lähde laittamaan niitä arvojärjestykseen. Oli mm. hienoa olla Lahtisen Karin kanssa kesäleirillä auttamassa Karkun Samoajia uuteen alkuun, kun Arto Jaatinen herätti lippukunnan uuteen kasvuun 80-luvulla. Samalla asialla olimme myös Teiska-partion leirillä, kun heillä ei vielä tuolloin ollut omia johtajia riittävästi.

Hiusten pituus: Lyhyt. Ohimoilta 9mm rajaajalla.

Työpaikka: yrittäjä

Toiveammatti: Käkruna oli monenlaista, mutta nyt en enää haaveile muusta kuin oman yritystoiminnan kehittämisestä. Näihinkin haasteisiin olen saanut partiosta monenlaisia avuja, joista on ollut paljon hyötyä työelämässä, yrittäjänä ja esimiehenä.

Paras lehti: Ällikkä tiätysti!

Silppu Säkki

- 1§ Pitää varmaan kohta laittaa haastemies perään, totesi lippukunnanjohtajan-apulainen, ammatiltaan tuomari, kun oli tuloksettomasti tavoitellut monin tavoin lippukunnan samoaja-ikäluokkaa.
- 2§ Riistan jäljitykseen tarvitaan metsästyskoira. Ydinsäteilyn toteamiseen tarvitaan geigermittari. Naftan haistamiseen tarvitaan Kipparan nenä. Asia todettu välillä Tapion Tupa - Haltiakammi.
- 3§ Kalevan Karhu Putte oli taas ollut ahkerasti töissä ihan vaan hivin vuoksi ja niin partiolaisetkin saivat käyttää toimivia laitteita Särkänniemessä.
- 4§ Kaleva 60 v ja Ylläs 50 v ensi vuonna! Kalevan Karhuissa toimineet ihmiset ja pääsiäisreissuihin osallistuneet ihmiset: Ottakaa yhteyttä Karhukoplan muoriin!
- 5§ Tää on kyllä kaikkein paras partio! totesi sudenpentu, kun kevään viimeisen kokouksen ohjelmassa oli nakkeja, keksejä, mehua, jäätelöä, karkkeja. - Tie pienenkin miehen sydämeen käy vatsan kautta, toteaa pentujohtajatar.
- 6§ Riipislammenpolun ja Luosun pääpirtin tien risteykseen tarvitaan kiertoliittymä tai alikulkutunneli! Risteys oli täysin tukossa kesäkuun talkoiden aikaan!
- 7§ Karhutunturin juhannustontun vesitasossa on tietenkin punaiset kellukkeet.